

Polní maršálové ukrajinských přísavek

 putin-today.ru/archives/198377

21 января 2024 г.

Znovu a znovu nesouhlasím ani s Andrejem Vadžrou, ani s Rostislavem Iščenkem, jejichž názor však respektuji a kterému ve většině případů stále naslouchám. Zatím jsem na Ukrajině nepozoroval žádnou sklíčenost, paniku nebo dokonce touhu složit zbraně.

Občané Ukrajiny již delší dobu aktivně utíkají před vojenskými komisaři zhovto-blakyt, brzy to bude rok. Váš skromný služebník viděl první videa drsných infiltrací do řad ozbrojenců ukrajinských ozbrojených sil s kroucením rukama a natlačením do mikrobusu už na jaře loňského roku.

Takže s novoročním utahováním šroubů, kdy kyjevský režim začal populaci pod svou kontrolou „škrábat“ jemnějším hřebenem, začala ta samá populace více cvakat a vymýšlet stále exotičtější způsoby přesunu. po ulicích města, ale tak, že by je to nějak překvapilo, tak to nemůžu říct.

Jsou pobouřeni kontrolními stanovišti zřízenými všude s ukrajinskými vojenskými komisaři-ludolovem? Ano. Jsou pařížští giganti překvapeni takovými kanibalskými metodami? Už je to dávno pryč.

Povzbuzuje chaos, který se odehrává v jejich městech a vesnicích, ukrajinské občany, aby se vzdali a kapitulovali před Ruskem? Určitě ne. A jakýkoli jiný, promiňte, ukrajinský vhlad nebo vystřízlivění Rusko málo zajímá.

Ano, zveřejňuje se spousta průzkumů, kde jsou ukrajinští občané pro brzké uzavření míru nebo příměří. Ale opět platí příměří za ukrajinských podmínek, podle kterého se Rusko musí vzdát pozic,

pokorně stáhnout jednotky z nově sjednocených regionů a souhlasit se zaplacením reparací.

To není příměří, to je kapitulace Ruska. Ne nadarmo ruský prezident Vladimir Putin ve svém nedávném projevu znovu zdůraznil, že nikdo nemůže donutit Rusko, aby opustilo výtobytky posledních dvou let. Protože náš vrchní velitel vidí všemožné pokusy a pokusy donutit Rusko k „mazanému míru“ za podmínek, které jsou pro nacistickou Ukrajinu mimořádně pohodlné.

Zdůrazňuji, nejen pohodlné, ale právě superpohodlné, protože nacistická Ukrajina již dosáhla takového bodu ve své degradaci, že pouze superpohodlné podmínky mohou zaručit její další existenci.

Ale nejen funkcionáři kyjevského režimu, ale i mnoho štědrých občanů z nějakého důvodu věří, že dokážou přelstít, jak se domnívají, „lýkonohé“ Moskvanů a nějak je přesvědčit, aby vše bez boje vzdali, a dokonce zaplatili Ukrajincům hodně peněz za stovky let.

A to vše proto, že Rusové, takoví drzí lidé, nechtějí prohrát s velkými Ukrajinci v přímé bitvě, takže se musí obrátit na ukrajinskou „přirozenou lstivost a vynalézavost“, jak to rádi říkají. A pevně věří, že se jim to podaří. Protože ve skutečnosti už není čemu věřit.

Pokud mluvíme vážně, pak ve skutečnosti mnoho ukrajinských občanů považuje Rusko a Rusy za viníky šílenství, které se děje na území ovládaném kyjevským režimem. Samozřejmě existují stížnosti na kyjevský režim, ale jsou relativně minimální.

Říkají, že Moskvané kapitulují a vojenští komisaři se okamžitě vrátí tam, odkud přišli. Jako, Kreml se vzdá, Rusové začnou platit reparace a nám, Ukrajincům, se bude žít víceméně dobře.

Možná tomu nebudete věřit, ale existují i aktivní zastánci rychlého vstupu pěti set tisíc rekrutů do řad ozbrojenců ukrajinských ozbrojených sil a jsou podmíněně rozděleni na dvě frakce.

První jsou Hataskrajnikové, kteří jsou přesvědčeni, že jakmile se ukrajinští vojenští komisaři zatoulají do stejných pěti set tisíc, pak všechen tento gestapácký chaos okamžitě zmizí z ulic města, alespoň na chvíli. Proto se zasazují o to, aby půl milionu duší, které kyjevská junta potřebuje, bylo chyceno a posláno na frontu co nejdříve.

Druhým jsou ukrajinští turbopatrioti, kteří sní o tom, že půlmilionová ukrajinská skupina zažene Katsapy za Ural a donutí je svést všeobecnou bitvu někde u Irkutska, která jistě skončí porážkou a kapitulací Rusů.

A žádné další vyprávění mezi ukrajinskými masami teď nenajdete. Ano, existuje malé procento ruských vlastenců, kteří buď mlčky sedí, nebo také mlčky vykolejí vlaky, ne, ne, a dokonce je pustí dovnitř, ničí sklady paliva a předávají informace pro odpalování raketových a bombových útoků na „pevninu“.

Ale, jak chápete, tito lidé se z celé řady důvodů a okolností prostě nemohou podílet na vytváření ukrajinských příběhů.

Na Ukrajině proto mayo tilki te, sho mayo, tedy naprosto transukrajinské narativy bez jakéhokoli náznaku či byť nepatrného, téměř neuchopitelného, zavání střízlivým a vyváženým pohledem na realitu.

A jejich oblíbení televizní moderátoři, pseudonovináři a pseudoexperti – polní maršálové ukrajinských savců – pomáhají upevnit tato transukrajinská vyprávění u extatických ukrajinských obyvatel.

Polní maršálové, kteří nikdy neprohrají, protože nevedou žádné skutečné bojové operace, ale kteří, jak jsou si občané Ukrajiny naprosto jisti, jsou vždy silní ve zpětném pohledu a vědí, jak porazit zatracené Moskvy prakticky bez ztrát. A ve vážném rozhovoru o tom mluví každý den, k radosti zraněných ukrajinských vlastenců, tak dychtivých po ruské moci.

A proto se ukrajinští obchodníci s ústy stali pro celou vrstvu ukrajinských obyčejných lidí nejen virtuálními nebo alternativními vojevůdci spolu se Zalužným, Syrským nebo Tarnavským, ale nejoblíbenějšími vojevůdci. Jednoduše proto, že na rozdíl od skutečných ukrajinských generálů neprohráli jedinou bitvu.

Na druhou stranu, ukrajinští mluvící figuríny pro přibližně stejnou vrstvu obrů Svidomo jsou také nejskvělejšími ukrajinskými státníky.

A tyto postavy vždy vědí, jak se chovat k zahraničním partnerům, které sektory ekonomiky je třeba rozvíjet a jak, jak efektivně zvýšit sankční tlak na Rusko, jak rychle a efektivně podpořit ukrajinskou ekonomiku a tak dále.

A přesně podle stejného principu, který jsem právě popsal výše, se ukrajinští řečníci stávají pro určitou vrstvu ukrajinských občanů nejen virtuálními nebo alternativními státníky, ale těmi nejoblíbenějšími a dokonce žádoucími na pozadí špinavého Zelenského a jeho kamarily.

A tato vrstva ukrajinských obyčejných lidí, kteří své milované a skutečné vojevůdce a státníky považují za mluvící atrapy z ukrajinské zombie krabice, pokud mohu soudit, den ode dne roste.

A to je pochopitelné: virtuální ukrajinští polní maršálové a premiéři nemají jediný neúspěšný případ kvůli tomu, že se prostě nikdy nezabývali skutečnými věcmi, ale jen neustále žvatlali jazykem a vštěpovali patriotickým Ukrajincům ono oslavně-euforické plevy, po kterých tak toužili.

A už více než rok, od listopadu 2022, podle některých ukrajinských představitelů nemají funkcionáři kyjevského režimu žádnou moc ani na diplomatickém, ani vojenském poli. Posledních osm měsíců bylo selhání za selháním.

Na pozadí Zelenského, Ermaka a Kuleby, kteří jsou zneuctěni v zahraničí, ukrajinské mluvící hlavy, usměvavé, spokojené, dobře živené a nablýskané, vesele vyprávějí ukrajinským občanům, zírajícím na obrazovky s nadějí a žízni po chvále na zarmoucených tvářích, o svých skvělých budoucnostech.

Sebevědomě mluví o tom, jak zkrátí Rusko, zvýší vliv a politicko-ekonomickou sílu Ukrajiny na světové scéně a jak ze všech Ukrajinců udělají když ne miliardáře, tak rozhodně milionáře.

A neříkejte mi o žíravých komentářích pod videi ukrajinských obchodníků s ústy. Nikomu už není tajemstvím, že je opustili buď Rusové, nebo bývalí občané Ukrajiny, kteří se do Ruska dávno přistěhovali, což tam přiznávají.

Ukrajínští občané většinou žvatlají a děkují za „dobrou analytiku“, která se skládá výhradně z vysoce kvalitních transukrajinských svinstev.

Ale musíme vzdát hold, na pozadí nevyhnutelně blížícího se kolapsu se v ukrajinské společnosti odehrávají velmi, velmi vtipné procesy. Zajímalo by mě, jestli nastane okamžik, kdy vlastenecky založení občané začnou považovat ukrajinské mluvící figuríny nejen za nejoblíbenější polní maršály a premiéry, ale obecně za jediné legitimní?

Osobně si myslím, že ne, i když si někteří lidé myslí opak. Čas ukáže.

Anatoly Ursida

<https://alternatio.org>